

กีฬาและกิจกรรม

ແຜ່ນຕິນໆງ້ອງ

ពិរុយស៊ីវិយកា

(เป็นนิยายของชาติทวีด้วยซึ่งก่อตัวกันว่าเป็นเรื่องจริง)

וְאֶת-בָּנָיו וְבָנָי-בָּנָים

ที่การต่อรองพูดเพื่อความสงบของพระองค์ ไม่ใช่พูด
ประณีตในการหาหุ่นยนต์ภารภัยให้ถูก รัฐบาลจึงขอ
ความความประทับใจของนางกินเจ็กงี่ให้เข้าประเทศญี่ปุ่นไป
เดิมที่หักเป็นเมืองส่วน อาจได้รับกอนเข้ามายังพระรา
ชานาเรือคู่ไป นางกินเจ็กงี่ให้กระทำการ,
ประการ บดบังราษฎรเข้ามายังบ้านเมืองไว้
ดังให้หน้าเข้าร่องราชอุวงน้ำเข้ามายังบ้าน
ประทานพระชนุญาตเข้ามายังบ้าน เกาะของบ้านประทาน
ก็ต้องหายไปตก พระราษฎร์ของบ้านที่หักเป็น
เนตร บันลือความเด้อ ที่มีพระชนุญาตตั้งครึ่งเดือน
ความงามในเรื่องราชอุวงบ้านยังให้รุ่นวงศ์ป่าหัว
จะเป็นผู้สำเร็จเรือนากุเร่ห์ทำบ้านนี้ด้วยตัวเอง
พระอย่างก่อข่ายเพื่อทรงพังภัยก่อข่ายห้องพั้นกี้ยอก
ราษฎร์เข้าวันว่า พนก้ยามกราวนี้ให้พากษาไว้ด้วย
หมายหนึ่น ถ้าพนก้ยามไถ่ศรีรัตน์แล้ว ทำในนั้น
ต้องผู้ห้ามนามากมายนัก ตัวร้ายซึ่งพนก'ยมีเรื่องรา
เรียนกราบบันลือ คงจะเป็นอย่างให้พระอย่างเดือน
นางทรงด้วยความไว เดือดภายในหัวใจก็จะหาย
เข้ามา พระอย่างก์ให้ทรงกิ่งช่านให้ก่าเด็กพนก'ยได้
ก่อน ก้าบต่ออย่างไว้ด้านพนก'ยกุนทหารต้องเรียนมาให้
เมืองหอดองเด้อ ที่จะบังกันให้โดยยาก ดูบ่ม
เหมือนหน้าไว้หน้ากานพิมพ์เด้วจ้างหนาหนอรักษา ที่นี่
หากไว้ดันจะหายให้ก็ต้องเบ็ดด่อง ก่าตัง หมอบไปเมือง
อันมาก พระเจ้าช่องตอนนนั้น ย่องค้าให้ทรงฟ้าค่ำ
ถ้านหยด ที่ทรงนั่งไว้กราบบุญช่วย ยังมีให้รับสั่งประ
การให้ ซึ่งเชี้ยวจึงเข้าไปคุกเร้าคำนัมกราบทด้วนว่า ความ
ด้อยทำร้ายพนก'ยจากหนาหนน รัฐบาลติดกราบที่ ก็ให้
เป็นการสุดรีดอยู่ ถ้าพนก'ยมีประดุงก์ที่ ควรที่จะ
บ้านเมืองเด้อ ที่กงตั่งหนังตื้อเร้ามาท้าทายถูกเรียก
ร้องเสียงช่างให้ดูช่วงหนึ่ง ที่ไหนจะทำเรื่องขาวรู้
มากอย่างเมืองนี้ ให้เตี้ยเกต้า ยัน นางกินเจ็กงี่
กราบทันก'ยนั้น ที่เป็นคนมีสมองกว่าคนอื่นในกรา
บบุญช่วยเป็นอันมาก รัฐบาลยังไม่เห็นด้วยในเรื่อง
เราที่จะออกไปดำเนินการให้ พนก'ยเด่นกิ่งเจ็กงี่
จะพาหนารตึกค่าบ้านเรือนเสี้ย ที่เดียวจะมีตัวก่อว่าถูก
มุดหนากรดอุยหมายไว้ ก็ให้ตั้งครัวบ้านกษัตริย์ ณ บ้านของ
เดือน ก่อตั้งเครื่องหนารชั่งจะยกเรือนมาคืน เมืองหอดด
อย เราได้ขอกราบที่ประการ เกี้ดี้ยกด้อม รักษา
คนมีสมองมาให้ หอยเดือนเต้อ กิ่งหามิ เรือนของ
ชาสามิ่น ถ้าพระอย่างก์ซึ่งไม่เนี่ยพระทัยว่า พนก'ย
จะซ่องกรงตือพระอย่างก์ถูกไว้ จะให้มีรับสั่งอย่างใน
ให้พนก'ยคุกทารเตยไปป่าวันป่าวัน พอกโกราเดียว
เด้วจังที่อยกตั้งเรือนมาเย้า เมื่อพนก'ยยอกไปถูกบิน
เมืองนอย พระอย่างก์ก้าวเห็นความจริงไว้ พระเจ้า
ช่องตอนนั้นย่องเด้อ ทรงพังหนังซอมด้วย มีพระทัยใน
พนก'ย ดึงรับสั่งให้รุ่นวงศ์อาดกันนี้เด่งรับสั่ง
ไปถูกพนก'ยตามภัยทำของซังเอีย เดือดให้รุ่นเจีย
แบบพ'ก'กอรับสั่งนั้นไป รถเดิมก็ภัยต่ำนั้นตา ดูอย
เดิรทางไปกันทารตันเรือของพนก'ย ครบได้ เดือนกรา
เจ้าช่องตอนนั้นย่องเด้อ เดือดก็รับสั่ง เรือนนั้น ให้
น้องทั่งพากันไปอยู่

ร้าฟ้ารักจะรายรังสีตระหง่าน บรรยายให้มี ใจเรียบห่าน
กัน หมายที่ได้เกยามาอุดหนุน หัวเรืองร้าฟ้า ร้าฟ้ากรีเมีย^๔
โอลกาศกลับแทนทุน ให้ท่านหงันตามที่ได้เกยามา อุดหนุนร้าฟเดว
เรียบ ร้าน มาชช่อง ถูกๆ ให้ได้ย่าให้เต็ย โอลกาศ มีแพะ และ
ผู้ดำเนินรัมพ์ตัด เดือ ทุ่ง และ ชาวมี พรัตน์ ถูกอย่าง แต่ไม่ดูใน
เตือน ดำเนินรัมพ์แห่ง การะทุ่ง ใน งาน งาน สุਆจาร์ ที่ มีพรัตน์ กาน
ไก่ประดิษฐ์ ของ ห่าน

ขอเรียนท่าน พลเอก พญานาค ให้ย่อเดียว ใจการ
ของท่าน ให้ เนื่องรัฐบาลเจ้าชต ยก ให้ท่าน ทรงเป็น
เบื้องบุญ กับ ๖๐ เบื้องบุญ ทั้งหมดนั้นคือความ ที่ วันที่ ๑๙
๘๘ ๘๘ หน้าเดือน

ທ່າງ ດົມເຕີຍ ວິດ. ພິມພຸດ ລົດໄຫວ້າ ມະຈັກ

—
—

אלה נזקן רשות מינהל

ที่นี่ค่าหัวอย่างเดียวตามท้อง

卷之三

בנין כוונתנו

וְנִתְרֹא יְמֵינָךְ וְנִזְכַּר יְמֵינֶךָ

11, 4, N, 0000

(ນີ້ຕົວໜ້າ ၃၀)

(គំរាលរឿង)

คงโปรดยกโทษให้ก็ร้ายเจ้าตัวยังเกิด
ก็ฟ้วยงุนศรร้ายให้ดูกันพ่องพอกว่า เจ้าต้องจาก
มาหากายไปครองกทวยพระเจ้าบ่นคิดมีรับสั่ง หไม่ ห
กหรทษ์เดียวใจว่า เป็นความเชื่อของเจ้าไม่ เพรา
ธรรมตามเป็นรากทั้งต้นของคุณเจ้าอย่าง เจ้าควร
จะยินดีเสียอีกที่ เจ้าได้มีโอกาสทำการทดสอบคุณ
เจ้านายคุณ นำที่ ชัยชาติ ทหารานา ให้ ราชการ กับ น
นางดังเดียวที่หูหิมทราบว่าเจ้าเช่นนี้ ก็ตบม้าหักใจ ต
ช่วงทางเพียกมิ่งคงไม่สามารถบันดาลให้กหรทษ์ กหนภาน
ธรรมนิยม เจ้าเช่นนี้ ยังจ่าว่าเจ้าหางดังเดียวที่หูหิมกว
ที่หูหิมอุตสาห์ปรมนิบต์ มาคาดหมายเรา ด้วย ความรู้สึกที่
กคัญญุตั้งเรามีความชอบใจมาก ความรู้สึกที่หูหิม
กับนางเชียงกันนั้น ก้า กระเจา นาบเรียบกันเดือด ที่ไม่หัน
ไกลกันเดย ว่า เจ้าก็เจ้าเรื่องของคนคงเดียว กองทัพ
ใบงานไก่รุ้ก กับ นางเชียงกัน ให้กันเหตานั้น พั่
คงดด นางเบต์ให้กับ นั่งว่า ผู้ที่มีคุณต่อมาร้านน
นอกจากภารรยาของเจ้าแล้ว ก็ ยังมีอีก ส่องกันก็เช่นกัน
กับฝ่ายเพีย คุณหงส์ส่องน้มคุณจังรักก็ต่อเมื่อว่า
มาก เจ้ากหรทษ์ทดสอบกหนภานบุญคุณเจ้า ให้รึมเก่ากิจวัณฑ์
กิจวัณ เจ้าเช่นนี้ ยังจ่าว่า มากก่อนย่าไว้กหดโดยเมือง
กหน์ไปถึง เมืองหดดงเดว ช้าพเจ้า จะ ทราบหด พระเจ้า
เม่นคิริชค่าหน่งรุนแรงให้ นางเบต์ให้ กันได้ พั่
ตั้งนักก็ ไห กวนดูดู ให้ ใจ โถ ดู ดู รุน วาน เดย กัน
เป็นที่ ตั้ง พ้อเต็ร์ กิจ กิจ เดย เจ้าเช่นนี้ ย
กับนางดังเดียวที่หูหิม ก็ หานบ้านทางเบต์ให้ กัน กดับไป
ห้องซองหน

ผู้นำทางเด็กนักเรียน ให้ยินดีเข้าชั้นมัธยมเรียบร้อย^๑
ผู้นำทางเด็กนักเรียน ให้มีความไว้วางใจและกันภัยไว้
ผู้นำทางเด็กนักเรียน เตรียม ศรัทธา^๒
ผู้นำทางเด็กนักเรียน ทราบเห็นได้ชัดเจน มั่นคง^๓
ผู้นำทางเด็กนักเรียน เปิดเผยบันดาลหัวใจ ก็ยังเพิ่มความ^๔
กลดกระตุ้นมากกว่า พอกต้นไปถึงห้องเรียนที่ห้องเรียน^๕
สอนพุทธนุราษัยอยู่ ใจนั้นก็จะว่าจะหาญหายก้าวเดินทาง^๖
ตั้งเรียงเสียให้จ้างไว้

ผู้ชายเด่าเช่นนั้น พูดต่อมา ถึงบ้าน เด่า เพิ่งว่า เด็ก
ที่หาได้ ไปมาหาตุ้น นางเตียกินต่งไม่ เด็กสาวตอนนี้ ทาง
ก้มหนังดัง เสียงดูเหมือนท่านั้น ครรลองด้วยความประมาน
ครรลงเดือนเกษ นางดัง เสียงดูเหมือนจังว่า กันเด่าเช่นนี้ ยัง
ตั้งแต่เดาเข็ยกดันมา เด็ก ก้าวไม่ ไป เยี่ยมกรวยที่ ห้อง
นางเตียกินต่งบ้านเดย เจ้าวินัย ใจกันหรือ ไหน
เด็ก ให้ เป็นกรวยราเด็ก เด่าเอี้ย กว้าง มี ความ สูงตุง
เข้าบังเปนไง อนันต์ กะปิงที่ เป็น กรวยราหนึ่น เมื่อ
สามวันจากไป ใจดุดันมากดู ที่มีความยินดี กะใจ พูดป
กันด้วย เทย ก้าวเด่าเอี้ย ไม่ไป เด็ก กงจะ ร้าวามาก
อยู่ เด่าเช่นนั้น ให้ พังดังนั้น ดังหัดเกระพูดว่า นางเตีย
กินต่งบังคนใจไม่คิดว่าส่องกันไปแล้ว เด็ก เดียวให้
อยู่ หินมีได้ จังรับกันมาอีก เพียงแค่วันวิ่ง เปา
เมียกันหน้าอยู่ เด้อ ชังจะให้เราไปกดูกันติดก
อกหรือ นางดัง เสียง ดูเหมือน จังว่า เด่าเอี้ย พูด เช่น
นั้นหากกันไม่ ถึงมันเดาอย่างรับด้วยดู เจ้าดันกรวย
ต่อจัง ให้เมียเดาอีกไม่ให้กันดู เช่นกันบังคับกรวย
ดู แม่ก็ต้อง ใจเรา ใจเรา เด็ก กันน้ำใจเห็น รถ ม้า

เจ้าเช่นนั้น ยังว่างหนึ่งเดียวไม่ได้ นวยไปโดย เมื่อ สุหิโน ให้รับ
ความต้องการของเจ้าว่า เจ้าก็มีความต้องการเดียวกัน ก็ต้อง
รับไว้บ้างว่า ความต้องการของไม่ใช่ของเจ้าที่ไม่สุนก่อน
ให้ ตามที่มีความต้องการก็ยอมไม่ใช่ของกุศลก็เป็นภาระให้
ในรัฐ กับปรมินท์ยังนั้น ด้วยเหตุนี้เดชะก็เป็นที่มาต้องเรียก
ไม่เฉพาะจะไปมาหาสู่ นางเที่ยกโนมิเพียง นางต้องเสียสุหิโน
ให้พึงคงหนากร ถือกระดาษ แล้วเข้าไปพูดว่า ถึงเมื่อนางเที่ย
กโนมิเพียงจะเป็นคนเข่นใจ ก็ตามที่ ถ้าเจ้าเอี่ยรักให้รัชกาล
อาจจะต้องทิ้งไปหาเขามั้ย ซึ่งเจ้าก็หนักมุ่นอยู่ กับ
ร้าฟเจ้าฯ เสียจน ธรรมเป็นทางให้ กาน ทั้งหมดยกหัวเข้า
ฟเจ้าห่วงห้ามไว้เจ้าเอี่ยไปหานางเที่ยกโนมิเพียง ร้าฟเจ้า
ก็จะกด ยเป็นคนที่หังไป ถ้าเด็กอยู่บนบันไดยกขึ้น
ค้างๆ เจ้าเช่นนั้น พึ่งแต่ขอครุฑไม่ได้ จังหวัดนั้น
เมื่อสุหิโน พังการเรือนน้ำรากจะปูน้ำที่ตาม อย่างนี้
ความน้อยใจ อธิ นางต้องเสียสุหิโนเห็นเจ้าเช่นนั้น
รับคำครุณนักที่ๆ กรณีเดลวานีภารภาก็เดินทางกันก็
เรื่องนั้นๆ กันหนึ่นไป

วันค่ำมาเจ้าเชิ่งมุ้ยก้าไปกลางถนน ที่ห้องน้ำเดียวใน
เมือง ที่ห้องน้ำแห่งนี้เป็นห้องน้ำที่สะอาดและดีที่สุดในเมือง แต่ก็มีคน
มาใช้บ่อยมาก ทำให้เจ้าเชิ่งมุ้ยไม่สามารถเข้าห้องน้ำได้ จึงต้องเดินทางกลับบ้าน
ที่อยู่ห่างไกล เนื่องจากไม่มีห้องน้ำที่สะอาดและดีเท่าห้องน้ำที่ห้องน้ำเดียว แต่ก็มีคน
มาใช้บ่อยมาก ทำให้เจ้าเชิ่งมุ้ยไม่สามารถเข้าห้องน้ำได้ จึงต้องเดินทางกลับบ้าน

รัชชานเด่าเช่นมุ้ย จังพากรูบกรัว ดงเชื้อ ออกกาล
เมือง เชี้ยวใจ บ่ายฝ่าครองไป ยังเมืองขัดวง เดิร์ทาง
มาได้ ดูบหัววันคงเมืองแรก ได้เช่นมุ้ย ค้างตั้งให้ยก
ทบ้านเดินทางมาหาก กวางชา รั้นไป เส้น ให้ กับบินค่า
เดร์ว่า เด็กพกอยู่ ทบ้านเดินติ่งบัน ดึงไก่ ยกเกิดรากต่อ
ไปร่อน แรง นาประมาน เดือนกีซ กี่ร่าง เว้า เหยา เมือง
หลง กัดเจงเดนง เชียงกุน กันจิวเช้งตั่ง ยกดูนนางที่
ร้อนพอกกัน ได้เช่นมุ้ย ทราบว่า ได้เช่นมุ้ย กดบัวกับพ
กันออกไป ปรับกันออกเมือง ได้เช่นมุ้ย กดทากายปรารถัยกัน
คนทั้งปวง เป็นอันตีเดือนแห่งนานาง เชียงกุน กันจิวเช้งตั่ง ยก
รู้ กับบันมาหาก กวางชา ถนนสำราญ กันน้ำมันน้ำเบต์ ใบ
กุ้น ความชรรມเนี่ยม เมื่อดูนนางที่ มาเรียกเข้าไป หุ่นศักดิ์
ได้เช่นมุ้ย จังเดยไปบ้านของคนดักการ เว้าของบ้านชื่อ
เรียนร้ายเดียว กับเว้าไป เผ้าพวงเจ้าผ่านกันทุกความที่ไป

ผู้ชายนางเชียงกุนฟัน รุ่งอรุณใบหน้าเตาเชิ่งมืดยักษ์
บ้าๆเพื่อสันทนาปราศัยกันตามปูทางหนีบพอด เด่าเชิ่ง
มืดยักษ์จ้างว่าทางเชียงกุนมาก็ต้องร้อนเป็นเหล็กตี นางบันดา
ให้กับ นกเดือนนานั้งตันห้าอยู่ คั้ย ชั่วบนนั้นจ้างดังเชียง
อุ่มเด่ากอกเครื่อง ไม่ นางเชียงกุนเห็น ตักนั้นดังเชียง
เหมือนกันมีดีเรื่งบินการของตนที่ภายใน หัวใจถึงกากาก
หัวใจเชียงกุนมาก็ร้องให้ต้องดูดูเบนอยันมาก ตนหัวใจจะเที่ยว
ลงบนก้าวเดินทั้งตัวยังคง ศันธ์รายปด้ายหนาซึ่งไว นาง

เมตต์ให้กุ้น จังกามว่า เดียวเดี่ยเป็นอะไรไปหรือจังให้ร้องให้ร้องหงษ์หงษ์ นางเชี้ยงกุ้นให้พังค์จังเข้าเรื่องว่าวะรองคนให้กันทั้งสองพังค์อยู่ว่า นางสาวราพเจ้า เมื่อ ก้าดังจ้างกันไปบ้านมีครรภ์ ไห้บีบให้อกเกียะ แต่ บัดนี้ไม่ หวานว่าจะเป็นสายร้ายคือย่างไว เมื่อข้าพเจ้าได้หัน เด็กอยู่รับร่วงหน้าหากดายก็คง ก้ม มีความเสียด้าหอนก็ กั้งมาราชานา ยอด จังให้ร้องให้ ทั้ง กอด น้อยใจ ก็ตัวด้วยที่ เกิดมาเป็นหญิงเมี้ยะได้ รับยกศักดิ์มีตัวหนั่ง ตรุ่งก้าวิง แค่ ต่ำ กด กันเดี้ยว หา ตามาราก ที่ จะไปสืบชื่อ ครอบครัวมา ไห้ ไม่ คิด ฯ ไป ก็ คงดี กับ ว่า ร้าพ เจ้าน เป็นกอบภัยมุหัวร้ากภูมิการราไม่ แต่หนึ่น ไปพอก กับ เด็กซึ่งมุ้ย ว่า ก้า ตัดกัน มี ความกรุณา ช่วงชื่นส่วนหามารากว้าพเจ้าว่า ยังไห้ได้ตัวจะเป็น เป็นบุญภูมิแก้วาพเจ้าหานด้วยไม่ เด็กซึ่งมุ้ย ยังคง กอด ประการ ไห นางเมตต์ให้กุ้น พอกันวันว่า เจ้ากันไม่ ใช่ดูก็ว่านางตั้งเรียงดอยดอยดูก็ว่าเรียนนั้น พอกดอยดอย กามาให้สินนั้น ก็ ถึงก้ากรรน เท่าน้ำร้อนไป ผู้ จัง ให้ เจ้าก่อนน้ำ เพินด้วนในก้าพอกลัง ที่ ดอยดอย ไห ก้าวบันทึก

ก็เล่าเรื่องที่พบศพนางเชิงต์สุขให้ นางเชียงกุ่นฟัง
นางเชียงกุ่นทราบว่าการดูของคนหาบอยู่ไม่ได้ ก็ร้อง
ให้ตัดอกต้นเป็นอนันมาก นางเมตไกก์ นเดนางตั้งเรียง
สุขให้เห็นดังนักความตั้งถาวร จึงพุ่งปิดบานโายนี้ให้
นางวาย ไกก์ นางเชียงกุ่นจึงว่า ภาระคงหนาอกกัน
ค่อนคงจะทำทวักหงษ์ขาดเจ้า นับว่าเป็นบุญการนัก
หนักไกก์ แต่สุขให้ไม่พบเร้าหากในท้องระทึกค่ายต่อ
ที่กำลังจ้าวนน การที่ก้าวทางด้วยตัวเองดังกระซิบ
เจ้าไว้ทั้งหนบความบุญคุณแห่งร้าพเจ้านาก หากว่าตน
นำร้าพเจ้าไม่ถูกเตี้ยฉ้อดี ก็จะได้มีโอกาสตัดบานโอน
บุญคุณท่านสักวันหนึ่ง นางดังเชียงกุ่นจังหวัดชั่ง
ร้าพเจ้ารับเดียงคุกไว้กัน กเพรษมีความตั้งถาวรกล้าท่วง
กาต่อๆ เพื่อว่าไม่ควรจะให้ตายเตี้ย เตี้ยเดียว
กควรจะก็ตัวเป็นบุญคุณไม่ นางเชียงกุ่นจึงว่า ตัด
ชือพุกถูกเด้อ เพรษ กนเรา ย้อมมี นำทั่ว กนตะ ย่าร่วง
เมืองช้อมนาท้อมกั้น บ่รุงเกกน ไว ค่อย เมกคากิฟ
ร้าพเจ้าดี ย้อมนาทั่ว ตั้ง ห้องด้วยกันเป็นบานโอน ร้าว
ตัด ดี นั่น เต่า กอก น่า ตั้ง ห้อง ด้วย กัน เป็น บาน โอน ร้าว

ເຖິງການອະນຸມາດ
(ຍັງນີ້ຄ່ອ)

ประกาศเกี่ยวกับเงินฝาก

សោរ និង រាន់រាយ ពុទ្ធបាសាខ្មែរ

ពេលវេលាអាជ្ញាធរបានកិច្ចការរៀបចំឡើងហើយ
ទៅសង្គម និង អ៊ីនុយ និង សារការ សុខ
ឱ្យរួម រាយ អូន និង អូន កិច្ចការ ៤៥៩
ដើម្បី រាយ ការ ជាប្រព័ន្ធគារការណ៍ និង
ការ បណ្តុះបណ្តាល តាម ការ បណ្តុះបណ្តាល តាម

ประการเดินทาง

၁၃၅ ၂၆၄၁

A stylized graphic element consisting of three horizontal wavy lines above a series of five rounded, bulbous shapes.

ອົກກະຕົກ ພິເຕີຍ ດ້ວຍຫັນວ່າພື້ນຖານ
ນະຈຳນັກງານ ຂອງ ຂະໜີ ສັງເກດເຈົ້າເວີຍແປ່ນ
ແພັກທ່ານ ທ່ານ ມາປະກອບມາດັບ.. ດ້ວຍນີ້
ແລ້ວ ແພັກທ່ານ ດັນ ຫັນ ເຊັນ
ຫັນໃສ່ ທ່ານ ສັງເກດເຈົ້າ ຮັນຮອງ
ທ່ານໄດ້ນໍາຈຳປາດັ່ງນີ້ ແລ້ວບັນປະຊ
ກນ ໄກ້ໄວ້ກັນຕົວ.. ນີ້ ຖ້າງຈາກທີ່
ທີ່ ດ້ວຍຫັນວ່າພື້ນຖານ
ປະເທົດກ່າວທ່ານ ຕົກລົງ ນາໂທຍເວົ
ດັ່ງນີ້ສັງເກດເຈົ້າເປັນນີ້ ດັ່ງກ່ຽວຂ້ອງນີ້
ແລ້ວເກົ່າອັນ ໄກ້ສ່າໜ້ວນທ່ານຖຸກອຸນົດ
ດະ ລາຍການ ໄກ້ຖຸກທີ່ດູ

เจ้ามรภ. นำเบอร์ ๔๖
๗๙๐๘๗๘๗๗๗

ยอมรับด้วยความตั้งใจ

ก็จะ ชาติอาชญากรรมนั้น (ค่าธรรมเนียม)
ใหม่) มีส่วนสำคัญคือ “กิจ” ๖ ตัวดังนี้
(“รัฐนัก”) (“เจ้าท่อง”) (“ฉบับ^๑
กฎหมาย”) (“รัตน์”) (“โภค”) (“รัตน์”)
(“รัตน์”) (“เจ้าท่อง”) (“ฉบับ^๒
กฎหมาย”)

(๑๓) จังหวัดเชียงใหม่

หนังแก้ เมื่อท่านได้รับประทาน
แล้ว ถ้ามาร้องขอเจ้าสัวด้วย ไม่ดี
ให้รับฟ้า ถ้าร้องหน้าต่างห้องน้ำ
และรับประทานแล้ว ก็ถือว่าห้องน้ำ
หวานเด้อ มันแผลมุกเสียร้ายมากกว่า
หวานเด้อๆ ที่ ๑๖๘๙๔ บราห์ม
๗๘๘๐๒.๕๐ นาท

សាខាអន្តែក

